

τοῦ βασιλέως δὲν ἔταλειώσατε, ὁ δὲ ζωγράφος, καταβε-
βλημένος ὑπὸ τοῦ κόπου ἐκίνει εἰσέτι τὴν γραφίδα,
ὅτε Φίλιππος ὁ Β'. εἰσηλθὼν εἰς τὸ ἐργαστήριον.

Ἰδὼν ὁ βασιλεὺς τὸ ἔργον ἀτελὲς μεγίστην ἐξέ-
φρασε δυσἀρέσκειαν.

— Δὲν ἐτηρήσατε τὸν λόγον σας, εἶπε πρὸς τὸν
ζωγράφον μετὰ τοῦ τραχέος ἐκείνου ὕφους, τοῦ φο-
νεύσαντος ποτὲ τὸν ταλαίπωρον θαλαμηπόλον τοῦ μο-
νάρχου.

Ὁ Σανκέζος ταπεινώσας τὴν κεφαλὴν δὲν ἀπήντη-
σε· ὁ δὲ βασιλεὺς προσβλέψας περὶ εἶδε τὴν εἰκόνα
τοῦ ἀγνώστου.

— Μὰ τὸν ἅγιον Φίλιππον, ἀνέκραξεν, ἰδοὺ τὸ
αἶτιον ἐνησχολήθητε εἰς τὴν εἰκόνα ἐνὸς ἰδιώτου.
ἀντὶ νὰ ἐνασχολήθητε εἰς τὴν ἰδικήν μου! Ὅθεν, χά-
ριν τῆς φυλαργυρίας σας, δὲν δύναμαι νὰ προσφέρω
σήμερον τὴν εἰκόνα ἣν παρήγγειλα· ἡ δὲ τελετὴ δια-
κόπτεται ἕνεκα ὑμῶν. Ἡ ὑπόθεσις εἶναι σπουδαία,
Κύριε Κοέλλε!

Καὶ εἰσηλθὼν ἐγκαταλιπὼν τὸν ταλαίπωρον καλλι-
τέχνην ἐν ἀμυχαιᾷ.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἀξιωματικὸς τῆς φρουρᾶς
εἰσελθὼν διεκοίωσθε τῷ Κοέλλῳ τὴν διαταγὴν νὰ πα-
ρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως. Ὁ δυστυχὴς ζω-
γράφος μετὰ τρόμου εἶδε τὸν δικαστὴν τοῦ βασιλικοῦ
οἴκου ἱστάμενον ἐν τῇ αἰθούσῃ ἣτις προηγεῖτο τοῦ
οἰκῆματος τοῦ μονάρχου.

— Κύριε Ἀλόνζε Σανκέζε Κοέλλε, εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς, δὲν ἐτηρήσατε μὲν τὸν λόγον σας, ἐξηπλήρω-
σατε ὅμως ἱερώτατα τὴν πρὸς ἐμὲ δοθεῖσαν ὑπόσχε-
σίν σας.

Ὁ Ἰσπανὸς ἰθεὶς κεχρῆνός τὸν βασιλέα.

— Ναί, ἐξηκολούθησεν ὁ Φίλιππος Β'. ὁ βασιλεὺς
καὶ ὁ ἀγνώστος ὃν ἀπηντήσατε τὴν νύκτα, εἰσὶν ἐν
καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, ἀντ' ἐμοῦ
ἔστειλα, ὅπως γράψετε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, τὸν περι-
φανέστερον ζωγράφον τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τῆς πό-
λεως Ἀμβέρσης, τὸν Ὀττωβένιον. Δύνασθε νῦν ἐν ἀ-
νέσει νὰ περαιωθῇτε τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Φίλιππου,
καθόσον μάλιστα θέλωμεν ἐνασχολήθη εἰς γάμους.

Τότε εὐρύριξε διὰ τῆς ἀργυρᾶς σύριγγος ἣν ἔφερε
ἐντὸς τῆς ζώνης αὐτοῦ, καὶ ὁ Κοέλλος ἀπροσδοκῆτως
εἶδεν εἰσπερχόμενον τὸν Ὀττωβένιον ὀδηγοῦντα ἀπὸ
τῆς χειρὸς τὴν Κυρίαν Λουίζαν· ἤρχοντο δὲ κατόπιν
ὁ δὸν Ρεϋνέλδης καὶ ἡ σύζυγός του.

Ὁ Ἀλόνζος Σανκέζος ἐρρίφη εἰς τοὺς πόδας τοῦ
βασιλέως εὐγνωμονῶν· ὁ δὲ γάμος ἐτελέσθη αὐθημερὸν
ἐν τῇ ναυίδῳ τῶν ἀνακτόρων.

Ὁ βασιλεὺς εἰδὼς πρὸς τὸν Κοέλλον εὐνοίαν τοι-
αύτην οἶαν πρὸς οὐδένα οὐδέποτε. Ἐπιστρέψας εἰς
Ἰσπανίαν παρέλαβε μετ' αὐτοῦ τὸν καλλιτέχνην, ὃς
οὐ συνωδεύετο ἀκολούθως καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐκ-
στρατείας. Ὅσάκις ὁ Κοέλλος δὲν συνώδευε τὸν
μονάρχην, οὗτος ἔγραφεν αὐτῷ πάντοτε ἰδίᾳ χειρὶ,
ἀποκαλῶν αὐτὸν υἱὸν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ἐφ' ἃς ἐπέ-
γραφε τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν, «Τῷ φιλάτῳ μοι
υἱῷ Ἀλόνζῳ Σανκίῳ Κοέλλῳ». Ἰδοὺ δὲ τί ἀναφέρει

ὁ ἱστορικὸς Φραγκίσκος Πακέκος λαλῶν περὶ τὴν

πρὸς τὸν Πορτουγάλον καλλιτέχνην ἐξαιρετικῆς ἐ-
νοίας τοῦ Φιλίππου Β'.

«Ὁ βασιλεὺς ἔδωκεν αὐτῷ διὰ κατάλυμα εἰλονι-
γαλοπρεπῆ, γεινιάζοντα τῶν ἀνακτόρων· καὶ ἐπειδὴ
μόνος αὐτὸς κατεῖχε τὴν κλεῖδα, εἰσῆρχετο πολλὰς
αὐτογνωμόνας εἰς τὸν οἶκον καθ' ὃν καιρὸν ὁ καλλι-
τέχνης ἐγευμάτιζε μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ. Ὅτε δὲ
ὁ ζωγράφος ἤθελε ν' ἀνεγερθῇ ὅπως χαιρετήσῃ αὐτὸν
σιδασμῶς ὡς βασιλέα, τῷ διέταττε νὰ μὴ κινήσῃ
τῆς θέσεώς του ἀκολουθῶς δὲ εἰσῆρχετο, πρὸς δια-
σκέδασιν, εἰς τὸ ἐργαστήριον· ἄλλοτε συνελάμβανεν
αὐτὸν ἐργαζόμενον, καὶ ἔβλεπε τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν
ὤμῳ, καὶ ὅτε ὁ Ἀλόνζος Κοέλλος, τηλικαύτην θλί-
πων τοῦ βασιλέως τὴν εὐνοίαν ἐπροσπάθει, ἐθιμοτα-
ξίας χάριν καὶ σιδισμοῦ, νὰ ἐγερθῇ, ὁ βασιλεὺς ἠ-
νάγκαζεν αὐτὸν νὰ καθήσῃ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐρ-
γασίαν.

Ὁ Κοέλλος εἰργάσθη ποικιλοτρόπως τὴν εἰκόνα τοῦ
βασιλέως· παρέστησεν αὐτὸν πεζόν, ἐριππον, ἐν περι-
βολῇ ὁδοπορικῇ· ἐζωγράρισεν ἐπίσης δεκαεπτὰ βασι-
λικά πρόσωπα, βασιλίσσας, ἡγεμόνας, ἡγεμονόπουλας
καὶ ἡγεμονίδας, ὅστινες τοσοῦτον ἐτίμων καὶ ἡγάπων
αὐτὸν, ὥστε μετὰ πολλῆς οἰκειότητος εἰσῆρχοντο εἰς
τὸν θαλαμὸν του, ὅπως παίξωσι καὶ διασκεδάσωσι
μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων του. Οὐ μικρὰ
δ' ὑπολήψεις· εἶυχε καὶ παρὰ τῶν ἐπισημοτέρων ἡγε-
μόνων τοῦ τότε κόσμου, παρὰ τῶν παπῶν Γρηγορίου
Η'. καὶ Σιλβίου Ε'. παρὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς
Φλωρεντίας, τοῦ τῆς Σαβοΐας, τοῦ καρδινάλιου Ἀλε-
ξάνδρου Φερνέζου, ἀδελφοῦ τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμας
καὶ λοιπῶν.

Ἡ τράπεζα αὐτοῦ πάντοτε ἐτιμᾶτο διὰ μεγιστά-
νος τοῦ Ἰσπανοῦ ἢ ἄλλου εὐγενεοῦς ὑψηλῆς καταγω-
γῆς, διότι εὐνοουμένου τοῦ καλλιτέχου ὑπὸ ἱερατῶν
μονάρχου, πάντες ἐθήρευον τὴν εὐνοίαν του. Τὴν εἰ-
κόνα αὐτοῦ ἐτύχναζον οἱ ἐπισημότεροι ἄνδρες τῆς
ἐποχῆς του· ὁ καρδινάλιος Γρανβέλλας, ὁ ἀρχιεπί-
σκοπος τῆς Τολεῖδης, ὁ δὸν Γάμπρος τῆς Κουβέρνης,
ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Σιβίλλης, ὁ δὸν Ροδρίγος τῆς
Κάστιου, ὁ δὸν Ζουάν τῆς Αὐστρίας, ὁ δὸν Κάρλος
καὶ πλῆθος ἄλλων εὐπρεπιδῶν, μεγιστάνων, ῥεσβε-
νιστῶν, ὥστε πολλάκις ἔπει, ἀμαξί καὶ φορεῖς
ἐπλήρουν τὰς δύο εὐρυχώρους τῆς οἰκίας αὐτοῦ αὐλᾶς.
Κατασταθεὶς ὁ περιφημότερος ζωγράφος τῆς ἐποχῆς
του, ἐκτίσματο περιουσίαν 55,000 περίπου φλωρινῶν.

«Αἱ εἰκόνες τοῦ Κοέλλου εἰσὶ σπανιώταται· καὶ ἐν
αὐτῇ τῇ Μαδρίτῃ. Τὸ μουσεῖον τῆς πρωτεύουσας τοῦ
τῆς κατέχει μίαν μόνην, παριστᾶσαν τὸν ἅγιον Σίλβ-
στιανόν. Αἱ λοιπαὶ εὐρίσκονται συγκεντρωμέναι ἐν τῇ
ἐπισκοπῇ, ὅπου σπανίως εἰσέρχονται οἱ ἱερεῖς τῆς
ζωγραφικῆς τέχνης.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

A. K.